

ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Διατύπωση των θέσεων του Προέδρου και του Ε.Γ.
της Κ.Ε. του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την πολιτική συγκυρία.

Συνέντευξη Τύπου των μελών του Ε.Γ. της Κ.Ε.
Α. Τσοχατζόπουλου και Κ. Λαλιώτη.

ΖΑΠΠΕΙΟ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1989

Α1. Οι εκλογές ήταν μια κρίσιμη αναμέτρηση.

Ο Ελληνικός Λαός με την ετυμηγορία του διαμόρφωσε νέα δεδομένα.

Ο εκλογικός νόμος που ήταν μια καθοριστική πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ και αποτελούσε κοινό τόπο όλων των πολιτικών δυνάμεων έδινε στο λαό τη δυνατότητα να επιλέξει εκείνος είτε αυτοδύναμες κυβερνήσεις είτε συμμαχικές με βάση αρχές, θέσεις και προγράμματα.

Α2. Ο Λαός δεν έδωσε σε κανένα κόμμα τη δυνατότητα αυτοδύναμης κυβέρνησης. Διαμόρφωσε όμως, μια σαφή δημοκρατική προοδευτική πλειοψηφία στη Βουλή. Αυτή την πλειοψηφία τη διαμόρφωσε ο Λαός με βάση τις προεκλογικές δεσμεύσεις των κομμάτων.

Β1. Το ΠΑΣΟΚ πριν από τις εκλογές, διεκδίκησε την αυτοδυναμία και ταυτόχρονα διακήρυσσε και δεσμευόταν για τη διεύρυνση της πολιτικής και της κοινωνικής βάσης της Αλλαγής με προγραμματικές συγκλίσεις.

Αυτή τη θέση, που το ΠΑΣΟΚ την είχε διαμορφώσει από τον Δεκέμβριο στην 27η Σύνοδο της Κ.Ε., την εκφράσαμε με συνέπεια και μετά τις εκλογές, με τις πρωτοβουλίες και τις προτάσεις μας. Βασική μας επιδίωξη ήταν ο σχηματισμός μιας σταθερής και βιώσιμης

κυβέρνησης που θα εκφράζει τη δημοκρατική προοδευτική πλειοψηφία στο Λαό και τη Βουλή.

Μια κυβέρνηση που θα μπορούσε και να αντιμετωπίσει ριζικά το θέμα της κάθαρσης και να ασκήσει υπεύθυνα τη διακυβέρνηση της χώρας αντιμετωπίζοντας τα καυτά εθνικά, οικονομικά, κοινωνικά και λαϊκά ζητήματα.

B2. Για το θέμα της κάθαρσης και της διαφάνειας καθοριστικό ρόλο πρέπει να παίξει και θα παίξει τόσο η Βουλή όσο και η ανεξάρτητη δικαιοσύνη.

Όμως, στο μέγα θέμα της διακυβέρνησης της χώρας, απαιτείται πολιτική και προγραμματική δέσμευση με αρχές και σαφείς κατευθύνσεις.

Αυτή ακριβώς η απαίτηση προσδιόριζε και προσδιορίζει το εύρος των πολιτικών δυνάμεων που θα στήριζαν μια κυβέρνηση με πολιτικό χαρακτήρα.

Ταυτόχρονα μια τέτοια κυβέρνηση θα απέτρεπε τις αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις και την ακυβερνησία με όλες τις δυσμενείς επιπτώσεις στη ζωή του τόπου και των πολιτών.

B3. Στα πλαίσια της δεύτερης διερευνητικής εντολής, καταθέσαμε μια ολοκληρωμένη πρόταση με θετικές και ριζικές δεσμεύσεις για τη διαφάνεια και την κάθαρση, καθώς και για το περι εχόμενο μιας κυβέρνησης μακράς πνοής και προοπτικής. Την πρόταση αυτή παρουσιάσαμε άλλωστε αναλυτικά στη συνέντευξή μας την περασμένη Τρίτη.

B4. Στα πλαίσια της τρίτης διερευνητικής εντολής, στη συνάντηση του με τον πρόεδρο του Συνασπισμού Χαρ. Φλωράκη, ο Ανδρέας Παπανδρέου, με αίσθημα πολιτικής ευθύνης, με δική του πρωτοβουλία,

πρότεινε να υπάρξει κυβερνητικό σχήμα του ΠΑΣΟΚ και του Συνασπισμού με Πρωθυπουργό τρίτο πρόσωπο κοινής αποδοχής που δεν ανήκει ή προέρχεται από το ένα ή το άλλο κόμμα. Στο σχήμα αυτό είχαν θέση η ΔΗΑΝΑ, καθώς και πολιτικά πρόσωπα που δεν ανήκαν στο κόμμα της Ν.Δ., με το οποίο οι προγραμματικές μας θέσεις είναι διαμετρικά αντίθετες.

Μοναδική επιδίωξη της πρότασής μας ήταν η διασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής ευρύτητας και αποδοχής και η κατοχύρωση της πιο αντικειμενικής και αδιάβλητης κυβερνητικής πρακτικής.

Αυτό αποδεικνύεται και από ^{το} ότι για την πρωθυπουργία συζητήθηκαν με θετικό τρόπο και αποδοχή τα ονόματα του Γ. Ράλλη και του Κ. Στεφανόπουλου.

Είναι γνωστό ότι η ηγεσία της Ν.Δ. δεν αρνήθηκε μόνο για ευνόητους λόγους τα ονόματα του Γ. Ράλλη και του Κ. Στεφανόπουλου, αλλά αρνήθηκε για λόγους μισαλλοδοξίας και εκδίκησης την οποιαδήποτε συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ σε οποιοδήποτε σχήμα.

Αυτή η κατηγορηματική άρνηση της Ν.Δ. ήταν γνωστή στην ηγεσία του Συνασπισμού. Όμως, η ηγεσία του Συνασπισμού μπροστά στο δίλημμα για μια Κυβέρνηση με Πρωθυπουργό Ράλλη ή Στεφανόπουλο με υποστήριξη ΠΑΣΟΚ, Συνασπισμού, ΔΗΑΝΑ και άλλων προσωπικοτήτων ή μια δικομματική κυβέρνηση Ν.Δ. και Συνασπισμού, επέλεξε το δεύτερο.

Έχει μεγάλη σημασία το παρασκήνιο, η συναλλαγή και οι δεσμεύσεις των τελευταίων ωρών ανάμεσα στις ηγεσίες της Ν.Δ. και του Συνασπισμού, που αποφάσισαν τελικά τη συγκυβέρνηση και έχουν από σήμερα αποκλειστικά την ευθύνη.

Γ1. Σήμερα ακρίστηκε η δικομματική κυβέρνηση των παρακομματικών παρασκηνίων.

Επιχειρούν να τη βαφτίσουν "Κυβέρνηση Κάθαρσης". Όμως είναι κυβέρνηση συναλλαγής και εκδίκευσης.

Επιχειρούν να τη βαφτίσουν "Κυβέρνηση δημοκρατικής ανασυγκρότησης". Όμως είναι επιχείρηση για τη συντηρητική παλινόρθωση και σκαλοπόδι για τον αυταρχισμό και το κράτος της δεξιάς.

Επιχειρούν να τη βαφτίσουν "Κυβέρνηση Εθνικής Συμφιλίωσης". Όμως είναι μια πρόβα τζενεράλε που πίσω από τα κηρύγματα, τη βιτρίνα και τα προσωπεία, ορισμένοι κύκλοι προετοιμάζουν τον πολιτικό και κοινωνικό ρεβανσισμό, καθώς και το διχαστικό πνεύμα του φανατισμού και της πόλωσης.

Επιχειρούν να τη βαφτίσουν "Κυβέρνηση ιστορικού συμβιβασμού". Όμως, ^{δεν} είναι τίποτε άλλο παρά η άνευ όρων υποταγή και παράδοση της ηγεσίας της παραδοσιακής αριστεράς στη δεξιά και τον κ. Μητσοτάκη.

Γ2. Άλλωστε, δεν είναι καν Κυβέρνηση, γιατί δεν έχει πρόγραμμα δεν έχει πολιτικό πλαίσιο και κατεύθυνση, δεν έχει προοπτική. Είναι ένα σχήμα ακυβερνησίας, που έχει την αυταπάτη ότι θα σταθεί έστω και λίγους μήνες, παγώνοντας και τελματώνοντας ταπάντα.

Γ3. Με αυτό το κυβερνητικό σχήμα συντελέστηκε μια πρωτοφανής πολιτική απάτη από τις ηγεσίες της Ν.Δ. και του Συνασπισμού. Ο Ελληνικός Λαός θυμάται πολύ καλά τί έλεγαν αυτές οι ηγεσίες τόσο πριν από τις εκλογές όσο και μετά τις εκλογές μέχρι το μοιραίο γι' αυτούς παζάρι το μεσημέρι της περασμένης Παρασκευής. Συντελέστηκε ένας εμπαιγμός του εκλογικού σώματος που παραχαράζει τη λαϊκή επιταγή.

Υπάρχουν πολλά στοιχεία που αποκαλύπτουν τη συμπαιγνία, την αναξιοπιστία και τις ανομολόγητες σκοπιμότητες, των δύο ηγεσιών. Η Ν.Δ. προεκλογικά διακήρυσσε με κατηγορηματικό τρόπο, ότι θα κατακτήσει την αυτοδυναμία και στην αντίθετη περίπτωση δεν θα συνεργαζόταν με το ΠΑΣΟΚ ή το Συνασπισμό. Μετά τις εκλογές το σύνθημά της ήταν "ή Μητσοτάκης Πρωθυπουργός ή εκλογές". Ένα σύνθημα που έγινε ομόφωνη απόφαση της κοινοβουλευτικής της ομάδας. Ο Συνασπισμός διαβεβαίωνε κατηγορηματικά τους ψηφοφόρους ότι δεν πρόκειται να συνεργαστεί άμεσα ή έμμεσα με τον κ. Μητσοτάκη και τη Ν.Δ. Το σύνθημά του και οι αποφάσεις των κομματικών οργάνων ήταν "ισχυρός Συνασπισμός για μια δημοκρατική και προοδευτική Κυβέρνηση".

Δεν μπορούν να ξεχάσουν οι κομμουνιστές και οι αριστεροί τον πρωτοσέλιδο τίτλο του "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ" πριν από λίγες μόνο μέρες "ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ".

Εκ των υστέρων, όμως, φαίνεται ότι οι δύο ηγεσίες ανέλαβαν την κοινή ευθύνη να δημιουργήσουν το Συνασπισμό της συντήρησης, της εκδίκησης και του ρεβανσισμού, με μοναδικό σκοπό το χτύπημα και την υπονόμηση του μεγάλου λαϊκού κινήματος του ΠΑΣΟΚ.

Τώρα που τα προσχήματα και οι μάσκες έπεσαν, καμιά ηγεσία δεν μπορεί να αποποιηθεί τις ιστορικές ευθύνες σε μια κρίσιμη περίοδο. Η ηγεσία της Ν.Δ. με τον τυχοδιωχτισμό της αναλαμβάνει την ευθύνη των αλλεπάλληλων εκλογικών αναμετρήσεων της ακυβερνησίας και της καταβράθρωσης της οικονομίας και την ανατροπή των δημοκρατικών και των κοινωνικών κατακτήσεων του λαού μας.

Την ίδια ευθύνη φέρνει ακέραια και η ηγεσία του Συνασπισμού γιατί μπορεί να έχει μικρή συμμετοχή στο κυβερνητικό σχήμα, αλλά είναι βέβαιο ότι συγκυβερνά από το παρασκήνιο.

Δ. Αύριο συνεδριάζουν η Κεντρική Επιτροπή και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Σ' αυτές τις δύο Συνόδους θα διατυπωθούν με σαφήνεια, οι θέσεις, οι στόχοι, οι πρωτοβουλίες και το πρόγραμμα δράσης του ΠΑΣΟΚ για τους επόμενους μήνες.

Εμείς μένουμε σταθεροί στις θέσεις μας για μια δημοκρατική προοδευτική πλειοψηφία που δεν θα έχει μόνο παρόν αλλά και μέλλον. Οι δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις είχαν, έχουν και θα έχουν την πλειοψηφία στο λαό.

Είχαν, έχουν και θα έχουν την πλειοψηφία μέσα στη Βουλή.

Είχαν, έχουν και θα έχουν τη δυνατότητα να συγκροτούν σταθερές και βιώσιμες κυβερνήσεις με σύγχρονο πρόγραμμα και προοπτική.

Ακριβώς γι' αυτούς τους λόγους, ξεκινάμε μια αγωνιστική πορεία συσπείρωσης όλων των δημοκρατικών και προοδευτικών δυνάμεων σε κάθε κοινωνικό χώρο, σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.

Πρωθούμε τη συσπείρωση και την ενότητα στη βάση και τη δημιουργική συμμετοχή όλων σε ένα πατριωτικό, πανδημοκρατικό, παλλαϊκό και προοδευτικό αγώνα.

Σε πείσμα ορισμένων, η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην πρόοδο και τη συντήρηση, ανάμεσα στην εξάρτηση και την ανεξαρτησία, ανάμεσα στη δημοκρατία και τον αυταρχισμό, ανάμεσα στην εκμετάλλευση και την κοινωνική δικαιοσύνη, είναι πανταχού παρούσα και δεν σβήνει ποτέ.

Αυτή η διαχωριστική γραμμή δεν αναφέρεται μόνο στην ιστορία και στο παρελθόν. Κυρίως και πρωταρχικά αφορά το παρόν και το μέλλον του τόπου, της κοινωνίας, της οικονομίας και της ζωής των πολιτών.

Αυτή η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στις δυνάμεις της συντήρησης και του νεοφιλελευθερισμού και τις δυνάμεις της προόδου, του εκσυγχρονισμού, της κοινωνικής αλληλεγγύης και αλλαγής υπάρχει παντού σε κάθε χώρα, σε όλη την Ευρώπη.

φαίνεται πως μόνο στην Ελλάδα υπάρχουν εκείνες οι κομματικές ηγεσίες που στο βωμό των μικροκομματικών συμφερόντων τους, θέλουν να σβήσουν και την ιστορία και τη σημερινή πραγματικότητα και την προοπτική των πολιτικών και των κοινωνικών αντιθέσεων.

Πιστεύουμε απόλυτα ότι η λαϊκή δυναμική που ήδη έχει δημιουργηθεί και θα κλιμακωθεί στους επόμενους μήνες, θα ανατρέψει τις σημερινές επιλογές της ηγεσίας του Συνασπισμού, οι οποίες αποπλίζουν και αιχμαλωτίζουν ένα τμήμα του προοδευτικού Κινήματος στις επιλογές της Δεξιάς.

Η ιστορική υποταγή του Συνασπισμού και η πολιτική ουράς στο νεοσυντηρητισμό και στον κ. Μητσοτάκη, πολύ σύντομα θα αποτελεί μια θλιβερή παρένθεση.
